

[Tinning]

mandlige ledelse ikke finde kvalificerede kandidater. I De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger mener formanden, at kun mænd kan repræsentere organisationen, og han er selv indstillet som eneste kandidat. Også Dansk Firma Idræts Forbund, DFIF, stiller med den mandlige formand som eneste kandidat.

Dette er endnu et udtryk for mandsdominansen inden for den organiserede idrætsverden, en verden, hvor det i høj grad er aggressionen, præstationen og resultatet, der går for at være det vigtigste ved idrætten, noget, som ikke mindst masser af kvinder har svært ved at trives med. Som det udtrykkes i rapporten Kvinder og Idræt, København, 1982:

»Vi dyrker ikke kun idræt af fysiske grunde eller for at sætte rekorder, vi dyrker også idræt på grund af de sociale oplevelser, vi har i forbindelse hermed. Vi dyrker idræt på grund af legen, på grund af spændingen og udfordringen, på grund af samarbejdet og på grund af bevæge- og kropsglæden ved fysisk udfoldelse.«

Spørgsmålet er, om også den måde at opleve idrætten på skal have mulighed for at præge arbejdet i breddeidrætsudvalget afgørende, eller om det endnu en gang er de gamle mænd i toppen af idrætsorganisationerne, der skal have lov at føre ordet.

Svar (17/6 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Dette er sikret ved, at der blandt udvalgets 13 medlemmer er udpeget 5 kvinder, nemlig Birgitta Broberg, Birthe Husbond, Bente Lisby, Inga Skjærris-Nielsen og Kirsten Vintersborg.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til finanslov for 1986.

(Lovforslag nr. L 237).

Samtidig med fremsættelsen af finanslovsforslaget fremlægges »Oversigt over finanslovsforslaget for 1986«, der i tekst og tabeller

indeholder hovedtal og udviklingstendenser for statens finanser i 1985 og 1986. Endvidere offentliggøres »Budget '86«, der i pjeceform gengiver og kommenterer en række hovedtal i finanslovsforslaget.*)

Den økonomiske situation

Ved firkloverregeringens tiltrædelse for nu snart 3 år siden satte vi det overordnede mål for vort arbejde at genoprette dansk økonomi. For at løse denne opgave fastlagde vi en række flerårige målsætninger for den økonomiske politik. Målene for genopretningspolitikken er, at betalingsbalanceunderskuddet er fjernet inden udgangen af 1988, at underskuddet på statsfinanserne bringes ud af verden inden 1990, og at løn- og prisstigningerne nedbringes mest muligt, således at *produktion og beskæftigelse* kan øges på et holdbart grundlag.

Disse mål har krævet stærke indgreb i samfundsøkonomien, og resultatet har været en væsentlig formindskelse af balanceproblemerne i dansk økonomi. Mange års uafbrudte stigninger i de offentlige udgifter er bragt til ophør. Da den stigende aktivitet i erhvervene samtidig har givet betydelige forøgelse af skattegrundlaget, er *underskuddet på statsfinanserne reduceret ganske væsentligt*. For 1986 tegner underskuddet til at blive på kun 26 mia kr. mod godt 36 mia kr. for 1985. Underskuddet for 1986 budgetteres således til godt 4 pct. af bruttonationalproduktet, hvor underskuddet i 1982 var på over 11 pct. af bruttonationalproduktet.

Det er samtidig lykkedes ikke mindst gennem kraftige indkomstpoltiske initiativer at få mere end *halveret stigningen i priser og lønninger* i forhold til situationen, da vi trådte til – og yderligere afdæmpning er på vej, når virkningen af overenskomstløsningen i foråret slår igennem. Det har betydet en væsentlig forbedring af erhvervenes konkurrencestilling. Hertil kommer, at det danske *renteniveau er reduceret fra ca. 22 pct. til under 11 pct.*, og at *arbejdsløsheden* for første gang i en årrække har været *dalende*, især blandt de unge, selv om tilgangen til arbejdsstyrken har været meget stor. Endelig har den stramme udgiftspolitik gjort det muligt at *undgå yderligere stigninger i skatte trykket* for husholdningerne.

*) (Ikke optrykt her).